

Som Motivering af denne vor ærbødige Henstilling skal man anføre:

Som vort søgaaende Kutterfiskeri har udviklet sig, er Sejlkuttere uden Motor i den Grad en Undtagelse, at man med den stadig fremadskridende Udvikling i Anvendelse af Motorkraft som Bevægkraft for Fiskerfartøjer og disses Vaadtovsspil kun kan regne med, at Fiskere, der uddanner sig i søgaaende Fiskeri, udelukkende vil faa denne Uddannelse i Motor- og Sejlkuttere eller i Motorkuttere, og at deraf følger, at de lige fra Begyndelsen faar praktisk Uddannelse i Brugen af Motorer og et saa betydeligt Kendskab til Behandlingen af disse, at dette langt vil opveje den omhandlede Tillægseksamen i teoretisk Motorlære, hvis Omfang end ikke er antydnet i Motiverne for Lovforslagene, og som man frygter administrativt kan gives et Omfang, der vil stille aldeles urimelige Fordringer til Fiskerne.

Man tillader sig derfor at henstille, at der i Stedet for denne Bestemmelse bliver fastslaaet, at der i Undervisningen til Kystskipper- og Sætteskippereksamen bliver givet et passende i Loven bestemt Antal Timer i teoretisk Motorlære, uden at der fordres nogen Eksamen heri.

Angaaende Ordet „*Sejlfartøj*“ formener man det upraktisk at anvende dette, idet man forudsætter, at Fiskerne maa kunne faa *hele* deres praktiske Uddannelse i moderne Fiskerfartøjer, og derfor maa have dette udtrykt i Loven med Ord, der ikke kan misforstaas eller omdisputeres.

Da Udviklingen af vort søgaaende Kutterfiskeri er saadan, at der er stor Rimelighed og Sandsynlighed for, at i hvert Fald en Del af vore Fiskere, der hidtil har fisket i Nordsøen, Skagerak, Kattegat og Østersøen, inden kort Tid kan finde det formaalstjenligt at udvide deres Fiskeri til Havet omkring Færøerne og Island, vil det være meget uheldigt, om en gammel prøvet Kutterfører for at skaffe sig Bevis som Fiskeskipper af 1ste Klasse af den Aarsag maaske i 30 à 40 Aars Alderen skal nødes til at tage Hyre som Matros i Sejlskibsfart udenfor Nordsøen, før han kunde faa Lov til at føre sin Kutter ud over Nordsøens Grænser op under Færøerne eller Island, og har man derfor henstillet, at Ordlyden i Loven ændres saaledes, at dette ikke kan fordres.

Man mener nemlig, at det vil være meget uheldigt for Udviklingen af Landets Fiskerierhverv, om nævnte Lovforslag i nogen Maade skulde kunde hindre eller, hvad der er det samme, besværliggøre vore Kutterfiskere i at udvide deres Fiskeri udover Nordsøens Grænser. — Man skal tilføje, at ovennævnte Ændringsforslag og Begrundelse af samme er i Overensstemmelse med det Standpunkt, Fiskerirepræsentanterne indtog paa det Møde, hvortil de af Udvalget var indvarslede.

Under Henvisning til anførte andrager man det høje Ministerium om at gøre sin Indfyldelse gældende, for at der ved Lovforslagenes Affattelse i videst mulig Grad tages Hensyn til det i denne vor ærbødige Erklæring fremsatte.

P. B. V.

I Ærbødighed.

sign. M. C. Jensen.

Videbæk.